

На другия денъ сутринъта — Енювъ-денъ — още преди слънце да изгръде, всички момичета, премънени, се събиратъ въ къщата на момиченцето избрано да представлява Енювата Буля. Четири по-възрастни и здрави момичета, които сѫ опредѣлени да носятъ Енювата Буля на раменетѣ си, я обличатъ и окичватъ, като една отъ тѣхъ я държи въ политѣ си, за да не стъпва тя нито на голя земя, нито на послано. Обличатъ я въ дрехите на нѣкоя млада булка, които дрехи притежателката имъ е обрекла за тая цель, при нѣкое нещастие презъ годината. Ако такива нѣма, зематъ булчини дрехи отъ дето намерятъ. Особеността въ облѣклото се проявява въ голѣмината му за избраната Енювата Буля и въ това, че тѣ сѫ препасани презъ кръста съ растения отъ жилавина и енювче, като признакъ за якостъ и здраве. Главата на Енювата Буля се забулва съ червено прозрачно було и се окичва съ вѣнецъ отъ сѫщите растения. Щомъ облѣкатъ Енювата Буля, едно отъ четирите хъмъ отредени момичета я дига на раменетѣ си право, и всички вкупомъ тръгватъ да заобикалятъ селото, минавайки презъ главните улици, така че да могатъ да минатъ покрай всички чешми или кладенци, почвайки най-напредъ отъ ония, отъ която е земена мълчаната вода. При всѣка чешма или кладенецъ се спираятъ да пѣятъ и да играятъ хоро, което води Енювата Буля, до като ги избиколятъ три пъти наредъ.

Следъ като избиколятъ всички чешми или кладенци, отиватъ въ къщата дето е оставенъ медника, за да вадятъ китки. На нѣкои места китки сѫ ги вадятъ преди заобикалянето на чешмите. За ваденето имъ превързватъ очите на Енювата Буля, която сяда до медника, обърната съ лице къмъ югъ. Четире моми, наредени две срещу две, пѣятъ пѣсни подобни на ония при Ладването, следъ което Енювата Буля вади една по една китки.

Следъ изваждането на всички китки, момичетата и набралитѣ се наоколо имъ момчетии отиватъ на хорището, дето пѣятъ и играятъ хоро до вечеръта.

Тукъ даваме откъслеци отъ пѣсните, които се пѣятъ по тоя случай.